

Hamuř 2

– ADEM EFİLOĞLU · 15 Eylül 2023

Sûfiyem;

Sesim rüzgârın nefesine yenik
Yanıp kül olmuş bir mahallin sen kokan sokaklarında
Kaldırımlar ökçelerime değiyor
Dizlerimin dermanı kesilene kadar durmuyorum
Susturmalıyım içimi
Musa'nın suretinde Kızıldeniz'i yararken
Hakikatin cümlelerinde erisin yüreğimiz...

Sûfiyem;

Ellerimden gözlerime mavisi yansıyan
Medcezir şikâyetleri boş verdim
Maksadımız yaşama dem vurmak
Gökyüzünde kuşları Süleyman niyetine
Suların içinde balıkları Yunus hatırına
Muhammed hürmetine sevdim mazlumları
Sen beni bilmezsin derim bu yüzden
Ben derken
İçimdeki beni...
Zaten bilsen, dalgaları hırçınlaştıran gözlerin,
Beni kuzuva döndürür...

Sûfiyem;

Aşkı ırak etme hayallerin ortasından
Resimlerde eskimiş yüzlerde kalmasın aklın
Ben Afrika'nın çöl kokan topraklarında
İnzivaya çekilen anılarda misafirim
Yokluđuna alışmamış açlığımla
Bazen düşünüyor
Ve irkiliyorum
Ne kadar çok
Yüređimin yabancısıymışım
Şimdi anlıyorum...
Söylüyorum, unuturum dediđim ne varsa,
Mıh gibi çakılıyor aklıma, hatırlıyorum...

Sûfiyem;
Ecele tevafuk etmişliğimi mazur gör
Kudüs'ün başı kalksın diye yerden
Yarınlara hesap tutmuyorum
Muhabbet âleminde sükûttur dilim
Yurtsuzum
Nefessizim
Bedbinim
Ruhumda iflah olmaz Ortadoğu
Sefaletinden değil
Sefahatinden
Bu yüzden
Gögünde durmaz nicedir kalbim...
Bilseydin maksadımı yitirmekten korkmadım,
Beni bulacak olana...

Sûfiyem;
Ateşe attılar Bağdat'ta bedenimi
İbrahim'in cennet bahçesine
Hakkın zikrini dert ederken mücella ruhum
Aşk ellerimde kefen tutarken
Biraz eksikse kelimelerim
Hep eksiğiz derinlerde
Gel
Ne olursan ol yine gel*
Gel eksikleri tamam eyle...

Âdem Efiloğlu